

Theo Lời Kể Của Bác Sĩ Lưu Minh Đức

Ngày 7 tháng 10 năm 2016, mặt học nhận lời mời tham dự một hội thảo nghiên cứu cực kỳ đặc biệt. Thành viên tham gia hội thảo có phạm vi lĩnh vực rất rộng, nhưng phần lớn đều là những nhân vật nổi tiếng trong giới khoa học công nghệ.

Từ rất lâu, họ đã mời mặt học đến để chia sẻ thành quả thí nghiệm nước. Tuy nhiên, do các nghiên cứu của phòng thí nghiệm Hoa Nghiêm chủ yếu tập trung vào việc thảo luận và nghiên cứu niệm lực (ý niệm), mà phạm vi nghiên cứu niệm lực liên quan đến thế giới tinh thần mang tính chủ quan. Đây là điều mà các nhà khoa học nghiên cứu thế giới vật chất khách quan thông thường khó lòng chấp nhận. Vì thế mặt học thường lấy cớ công việc bận rộn để khéo léo từ chối. Thế nhưng phía họ vẫn vô cùng chân thành trong việc mời gọi, kéo dài suốt hai năm ròng. Mặt học không dám từ chối thêm lần nữa vì sợ bị hiểu lầm là ngạo mạn tự cao. Thật ra là do mặt học tài hèn học ít nên không dám tham dự. Trong lòng thầm nghĩ buổi hội thảo này e rằng là một bữa tiệc Hồng Môn, mang rõ tính chất thách đấu.

Đa số các thành viên tham gia hội thảo đều chưa từng học qua Phật pháp, vì vậy chỉ có thể nói nhiều về các bằng chứng của khoa học thực tiễn, mà không bàn đến các quan điểm hay lý niệm của Phật học. Do đó, trong suốt buổi hội thảo, mặt học lấy lý thuyết cơ học lượng tử làm tiền đề, dùng các báo cáo nghiên cứu khoa học cận đại làm cầu nối, rồi mới dần đưa vào các chứng cứ khoa học của phòng thí nghiệm Hoa Nghiêm, cuối cùng là kết hợp khoa học và thành quả của thí nghiệm nước thành một thể thống nhất.

Sau khi bài chia sẻ kết thúc, mặt học nhận thấy phản ứng của mọi người khá tốt, không giống như những lo ngại trước khi đến. Chỉ ít thì

mọi người không có bài xích, còn về phần có chấp nhận hay không, mặt học cho rằng điều đó có lẽ rất khó.

Sau khi trải qua một hồi vấn đáp và thảo luận, mọi việc nhìn chung diễn ra khá suôn sẻ. Ngay trước khi hội thảo kết thúc, có một cư sĩ bất ngờ hỏi mặt học một câu: “Bác sĩ Lưu, anh đã từng thấy ma chưa?”

Câu hỏi đột ngột ấy quả thật khiến mặt học nhất thời sững sờ. Bởi lẽ tuy mặt học tin là có, nhưng lại chưa từng thấy, cũng không cách nào đưa ra bằng chứng xác thực. Cho nên, mặt học chỉ có thể dùng khái niệm về sóng ánh sáng có thể nhìn thấy và sóng âm có thể nghe được để giải thích: những bước sóng vượt ngoài phạm vi nhìn thấy và nghe được, hoặc thấp hơn ngưỡng nghe nhìn đó, con người đều không thể cảm nhận được; mà không cảm nhận được thì không có nghĩa là không tồn tại. Sau khi nghe mặt học giải thích xong, mọi người tuy không còn ý kiến gì nữa, nhưng vì không thể đưa ra được chứng cứ cụ thể hơn, nên mặt học vẫn cảm thấy câu trả lời ấy chưa thật sự thỏa đáng.

Sau sự việc ấy, mặt học đã đem chuyện này thưa lại với sư phụ thượng nhân, xin sư phụ chỉ dạy nên trả lời như thế nào cho thích hợp. Sư phụ thượng nhân nghe xong chỉ mỉm cười, gật đầu, rồi nhìn mặt học và nhẹ nhàng nói: “Anh nên nói với ông ấy rằng, sau này chắc chắn ông sẽ nhìn thấy!”

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”